

Raadsvoorstel

Raadsvergadering van 4 juli 2017

Agendapunt

Relatie met	
Datum besluit	28 februari 2017
Behandelaar	R.J. Smidt
Telefoonnr.	0224 – 210 363
Onderwerp	Aanpassing APV
Domein	Domein Burger en Bestuur
Registratienr.	16.103716

Samenvatting

Het voorstel is om de volgende aanpassingen door te voeren in de Algemene plaatselijke verordening (APV):

1. het laten vervallen van artikel 1:3 (buiten behandeling laten bij te laat ingediende aanvraag);
2. het uitbreiden van artikel 1:8 met lid 2 (te late indiening als weigeringsgrond);
3. kleine aanpassingen in artikel 2:39 (kansspelen);
4. kleine aanpassingen in artikel 2:77 (cameratoezicht, zodat ook *mobiele* camera's kunnen worden ingezet).
5. opname van een (nieuw) artikel 2:78a (woonoverlast);
6. het opnieuw opnemen van artikel 2:66 en 2:67 (verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister);
7. het aanpassen en vereenvoudigen van artikel 2:79b (vaartuigen);
8. het toevoegen van artikel 5:34a (verbod op wensballonnen);
9. het aanpassen van artikel 5:18 (standplaatsvergunning en weigeringsgronden)

Waarom dit voorstel

Dit voorstel heeft tot doel om de Algemene plaatselijke verordening (APV) actueel te houden. Periodieke aanpassingen van de APV zijn nodig om te voorkomen dat de verordening gaat achterlopen bij jurisprudentie, nieuwe wetgeving en andere maatschappelijke ontwikkelingen. Het vaststellen van de APV is een bevoegdheid van de gemeenteraad. Dat geldt ook voor het wijzigen van de verordeningen.

De VNG geeft jaarlijks -in de zomer- een ledenbrief uit met aanpassingen aan de (model) Algemene plaatselijke verordening. De aan dit voorstel ten grondslag liggende ledenbrief (Lbr. 16/060) geeft enkele kleine aanpassingen als gevolg van gewijzigde wetgeving.

Het gaat om:

1. het vervallen van artikel 1:3 (buiten behandeling laten bij te laat ingediende aanvraag);
2. het uitbreiden van artikel 1:8 met lid 2 (te late indiening als weigeringsgrond);
3. kleine aanpassingen in artikel 2:39 (kansspelen);
4. kleine aanpassingen in artikel 2:77 (cameratoezicht, zodat ook *mobiele* camera's kunnen worden ingezet).

Het voorstel is om die door de VNG gedane aanbevelingen over te nemen in de APV van de gemeente Schagen.

Aanpak woonoverlast

Los van de eerdergenoemde ledenbrief is zeer recent, namelijk op 27 juni 2017, een ledenbrief (Lbr. 17/038) ontvangen met een voorstel tot opname van een artikel (VNG 2:79, APV Schagen 2:78a) ten behoeve van de aanpak van woonoverlast. Ook die ledenbrief is verwerkt in dit voorstel.

Overige aanpassingen

Naast de door de VNG aanbevolen aanpassingen is er ook behoefte om enkele andere aanpassingen door te voeren.

Dat zijn:

- A. het opnieuw opnemen van de artikelen 2:66 en 2:67 (verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister);
- B. het aanpassen en vereenvoudigen van artikel 2:79b (vaartuigen);
- C. het toevoegen van artikel 5:34a (verbod op wensballonnen);
- D. het aanpassen van artikel 5:18 (standplaatsvergunning), waarbij de verplichting om te weigeren wordt gewijzigd in de bevoegdheid om te weigeren.

Onderbouwing

Artikel 1:3 Indiening aanvraag (vervallen)

Artikel 1:3 van de APV komt er op neer dat besloten kan worden om een aanvraag niet te behandelen, als die aanvraag "te laat" wordt ingediend. De VNG heeft in 2016 echter besloten om dat artikel uit de model-APV te halen. Het argument daarvoor is dat de wetgever al in de Algemene wet bestuursrecht (Awb) een sluitend systeem heeft opgenomen voor de afhandeling van aanvragen. Het komt er op neer dat een aanvraag in beginsel moet worden ingewilligd of moet worden afgewezen. In dat systeem past niet dat de gemeente zelf nog in een verordening iets regelt over het buiten behandeling laten van een aanvraag.

Volgens de systematiek van de Awb zal een aanvraag die te laat wordt ingediend, niet buiten behandeling moeten worden gesteld, maar moeten worden afgewezen (geweigerd). Daarom wordt het argument "te laat ingediend" nu verwerkt in het artikel met de weigeringsgronden (artikel 1:8). Aan dat artikel wordt een tweede lid toegevoegd (zie hier onder).

Artikel 1:8 weigeringsgronden

Tweede lid

Het is weinig zinvol – voor zowel de gemeente als de aanvrager – om te beginnen met een inhoudelijke toetsing van een aanvraag als het gaat om een aanvraag die te laat is ingediend en daardoor niet op een voldoende zorgvuldige wijze kan worden behandeld. Een (snelle) weigering schept (snel) duidelijkheid voor de aanvrager en voorkomt een onnodige inspanning aan de kant van de gemeente. Het tweede lid biedt nu een weigeringsgrondslag voor dergelijke gevallen. Het gaat dan om aanvragen die zijn ingediend minder dan drie weken voor de datum van de beoogde activiteit en die om die reden niet op een voldoende zorgvuldige wijze kunnen worden behandeld.

Een voldoende zorgvuldige behandeling van de aanvraag.

Volgens artikel 3:2 van de Awb moet een bestuursorgaan een besluit zorgvuldig voorbereiden. Letterlijk staat er dat het bestuursorgaan "*bij de voorbereiding van een besluit de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen moet vergaren*". Die verplichte zorgvuldigheid kan al snel in het gedrang komen als een aanvraag "te laat" wordt ingediend. De praktijk leert dat zo'n situatie zich vooral voor kan doen bij beschikkingen die te maken hebben met datumgebonden activiteiten, zoals evenementen. Een veelzeggend voorbeeld is de vergunning voor het evenement met een "Monstertruck" in Haaksbergen op zondag 28 september 2014. De aanvraag voor de vergunning werd door die gemeente ontvangen op donderdag 18 september (6 werkdagen vóór de datum van het evenement) en de vergunning werd verleend op woensdag 24 september.

Het dodelijk ongeval dat tijdens het evenement plaatsvond, leidde tot onderzoek door onder meer de Onderzoeksraad voor de Veiligheid, de Inspectie Veiligheid en Justitie en de Inspectie voor de Gezondheidszorg. Uit die onderzoeken komt het volgende beeld naar voren:

- Een onvoldoende zorgvuldige behandeling van de aanvraag heeft tot resultaat dat het eindproduct (de vergunning of ontheffing) de toets der kritiek niet kan doorstaan. Dat laatste kan

- vervolgens leiden tot ernstige maatschappelijke gevolgen (slachtoffers, schade en schade-aansprakelijkheid);
- Omdat er steeds meer evenementen komen en evenementen op zich steeds complexer worden, moeten de gemeenten maatregelen nemen om er voor te zorgen dat aanvragen voor vergunningen en ontheffingen voldoende zorgvuldig worden behandeld;
 - Eén van die maatregelen is dat er voldoende tijd moet zijn voor de behandeling.

Gevolgen van het in behandeling nemen van te laat ingediende aanvragen.

In de praktijk komt het regelmatig voor dat, al dan niet onder druk van de aanvrager of anderen, onvolledige en/of niet tijdig ingediende aanvragen toch in behandeling worden genomen. Een te laat ingediende aanvraag betekent dat een zorgvuldige behandeling in het gedrang dreigt te komen en dat kan vervolgens ernstige risico's opleveren voor zowel de aanvrager, de gemeente als derden (bijvoorbeeld het publiek bij een evenement).

Termijnoverschrijding geen loze weigeringsgrond.

Het gaat om een weigeringsgrond bij het te laat indienen "*als daardoor een behoorlijke behandeling van de aanvraag niet mogelijk is*". De vraag kan worden gesteld wanneer dan wel of niet sprake is van zo'n situatie. Het antwoord op die vraag is "*in beginsel altijd wanneer de aanvrager zich niet aan de termijn houdt*". Daar zijn de volgende argumenten voor aan te voeren:

1. Een behoorlijke behandeling van de aanvraag betekent ook dat het eindresultaat, de beschikking, tijdig bij de aanvrager terecht moet komen. Het in behandeling nemen van een te laat ingediende aanvraag betekent dat de beschikking zelf pas op een relatief laat moment aan de aanvrager kan worden verleend. Dat verhoogt het risico dat de aanvrager onvoldoende gelegenheid heeft om rekening te houden met de aan de beschikking verbonden voorschriften en bepalingen.
2. Als aan een te laat ingediende aanvraag voorrang wordt gegeven, heeft dat tot gevolg dat andere aanvragen achtergesteld moeten worden. Dat werkt niet alleen verstorend op de normale procesgang (en ongewenst uit een oogpunt van efficiënt en zorgvuldig werken) maar ook frustrerend ten opzichte van organisatoren die hun aanvraag wél op tijd hebben ingediend.

Om te voorkomen dat de beoogde uitzondering (het toch in behandeling nemen van een te laat ingediende aanvraag) verwordt tot regel, past het de gemeente om als duidelijk signaal af te geven dat termijnoverschrijding in beginsel leidt tot het weigeren van de beschikking.

Artikel 2:39, tweede lid, onder b.

De tekst: "*de raad van bestuur van de kansspelautoriteit*" komt in de plaats van "*de minister van Veiligheid en Justitie of de Kamer van Koophandel*". Dit is een aanpassing die voortvloeit uit de instelling van de kansspelautoriteit (KSA) als zelfstandig bestuursorgaan.

Artikel 2:66 begripsbepalingen

Artikel 2:66 bevat als definitie van het begrip "handelaar": *een handelaar als bedoeld in artikel 1 van de algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 437, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht. Daarmee wordt bedoeld: "opkopers en handelaren in gebruikte en ongeregelde goederen, metalen, edelstenen, uurwerken, kunstvoorwerpen, auto's, motorfietsen, bromfietsen, fietsen, foto-, film-, radio-, audio- en videoapparatuur en apparatuur voor automatische registratie."* De begripsbepalingen behoort bij artikel 2:67. Dat artikel is in het kader van de deregulering geschrapt. Daardoor werd ook artikel 2:66 overbodig. Als artikel 2:67 weer wordt opgenomen (zie hier onder) moet ook artikel 2:66 terugkeren.

Artikel 2:67 Verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister

Dit artikel geeft de verplichting tot het bijhouden van een verkoopregister. Het artikel richt zich op de in artikel 2:66 bedoelde handelaren. Daar vallen ook handelaren in antiek en curiosa onder.

Het artikel is in het kader van deregulering geschrapt. In de praktijk blijkt dat nu echter te leiden tot een complicatie bij de aanpak van heling. Van de zijde van de politie is er daarom op aangedrongen het artikel in ere te herstellen.

Relatie tussen inkoopregister en verkoopregister.

Voor opkopers van goederen bestaat op grond van artikel 437 van het Wetboek van Strafrecht de verplichting om een register bij te houden van alle goederen die zij inkopen. Aanvullend op het inkoopregister *kunnen* gemeenten opkopers via de Algemene Plaatselijke Verordening verplichten een verkoopregister bij te houden.

De verplichte registratie van ingekochte goederen (via het Wetboek van Strafrecht) vond tot voor kort uitsluitend op papier plaats. Van de aanvullende verplichting van het verkoopregister (via de APV) werd in de praktijk eigenlijk geen gebruik gemaakt. Dat is ook de reden dat de betreffende bepaling in het kader van de deregulering is vervallen. Inmiddels heeft het onderwerp "helingbestrijding" bij politie en justitie echter een grotere prioriteit gekregen. Die hogere prioriteit heeft verschillende redenen. Een eerste reden is het maatschappelijk belang. De aanpak van heling draagt bij aan het terugdringen van criminaliteit en aan het verhogen van de maatschappelijke veiligheid. Zolang heling relatief risicoloos kan plaatsvinden blijft er een markt voor gestolen goederen bestaan. Dat werkt dan criminaliteit in de vorm van inbraak en beroving in de hand. Een tweede reden is het ondernemersbelang. Goedwillende ondernemers ondervinden immers hinder en/of oneerlijke concurrentie van opkopers die de wet overtreden door gestolen goederen te verwerven en te verkopen. Ten derde is het van belang dat burgers de van hen gestolen goederen (vaak met emotionele waarde) terug kunnen krijgen.

In het kader van de totale aanpak van de helingproblematiek heeft de politie een digitale variant van het inkoopregister ontwikkeld, die het Digitaal Opkopers Register (DOR) wordt genoemd. Het DOR biedt de mogelijkheid om automatisch, aan de hand van een serienummer, te controleren of een goed als gestolen geregistreerd staat. Aansluitend aan het DOR is er nu een hernieuwde behoefte aan een verplichting om ook een verkoopregister bij te houden. Zonder zo'n verplicht verkoopregister kan een opkoper immers goederen (en daarmee ook wellicht gestolen goederen) doorverkopen zonder dat bekend is aan wie. Dat laatste frustriert dan de mogelijkheid om die goederen weer terug te bezorgen aan de rechtmatige eigenaar.

Vrijstellingsmogelijkheid

Formeel gezien kunnen ook de zogenaamde "kringloopwinkels" onder de bepaling vallen. Dergelijke winkels hebben echter een specifiek karakter, in die zin dat de doelstelling meer ligt op het hergebruik van goederen dan uit een winst oogmerk voor de verkoper. De prijsstelling van de verkochte goederen is dan ook meestal bijzonder laag. Om te voorkomen dat het artikel leidt tot een onredelijke belasting van kringloopwinkels (en hun klanten) kan gebruik gemaakt worden van de in het tweede lid van het artikel opgenomen mogelijkheid dat de burgemeester vrijstelling verleent.

Gelet op het vorenstaande stellen wij u voor om artikel 2:67 terug te laten keren in de APV.

Artikel 2:77, eerste lid.

De woorden "van **vaste** camera's" worden vervangen door "van camera's". Reden: het is nu mogelijk om behalve van vast opgestelde camera's ook gebruik te maken van mobiel cameratoezicht.

Artikel 2:78a Woonoverlast als bedoeld in artikel 151d Gemeentewet

Dit betreft een nieuw artikel, in te voegen na artikel 2:78, met de volgende tekst:

1. Degene die een woning of een bij die woning behorend erf gebruikt, of tegen betaling in gebruik geeft aan een persoon die niet als ingezetene met een adres in de gemeente in de basisregistratie personen is ingeschreven, draagt er zorg voor dat door gedragingen in of vanuit die woning of dat erf of in de onmiddellijke nabijheid van die woning of dat erf geen ernstige en herhaaldelijke hinder voor omwonenden wordt veroorzaakt.
2. Als de burgemeester een last onder dwangsom of onder bestuursdwang oplegt naar aanleiding van een schending van deze zorgplicht kan hij daarbij aanwijzingen geven over wat de overtreder dient te doen of na te laten om verdere schending te voorkomen.
3. De last kan in ieder geval worden opgelegd bij ernstige en herhaaldelijke:
 - a. geluid- of geurhinder;

- b. hinder van dieren;
- c. hinder van bezoekers of personen die tijdelijk in een woning of op een erf aanwezig zijn;
- d. overlast door vervuiling of verwaarlozing van een woning of een erf;

Toelichting: de Wet aanpak woonoverlast treedt per 1 juli 2017 in werking.

De strekking van die wet is dat de raad in een verordening (zoals de APV) een regeling kan opnemen om woonoverlast tegen te gaan. Die regeling komt er op neer dat de burgemeester kan optreden tegen mensen die herhaaldelijk voor woonoverlast zorgen. Het kan daarbij ook gaan om overlast door verhuur via bijvoorbeeld verhuurplatforms als Airbnb.

Deze ontwikkeling heeft er toe geleid dat de VNG op 27 juni 2017 een ledenbrief (Lbr. 17/038) heeft aangeboden met een voorstel tot opname van een nieuw artikel in de APV.

Wij stellen u voor om ook die aanbeveling van de VNG over te nemen, echter met een kleine nuancering. De VNG heeft in haar model-bepaling opgenomen dat de burgemeester beleidsregels moet vaststellen over de wijze waarop gebruik wordt gemaakt van de bevoegdheid om op te treden tegen woonoverlast.

Die dwingende bepaling heeft inmiddels binnen het VNG forum "Gemeenterecht" geleid tot een discussie over de vraag of het verstandig is om dat onderdeel van de model-bepaling nu onverkort over te nemen. Dat komt omdat we hier te maken hebben met een geheel nieuwe bevoegdheid van de burgemeester en omdat in het algemeen geldt dat het wenselijk/noodzakelijk is om eerst de nodige praktijkervaring met het betreffende onderwerp te hebben voordat daar beleidsregels over worden opgesteld.

Er is geen wettelijke verplichting om het opstellen van beleidsregels in het artikel zelf voor te schrijven. Wij stellen u dan ook voor om op dat punt af te wijken van het VNG-model. Het is dan aan de burgemeester zelf om te beslissen of er zulke regels worden opgesteld. Wel kunt u in de toelichting op het artikel opnemen dat het uw bedoeling is dat de burgemeester beleidsregels zal vaststellen zodra er voldoende praktijkervaring is. Ons lijkt die variant de meest praktische.

Voor de volledigheid: de VNG hanteert voor de nieuwe bepaling het artikelnummer 2:79. In dit voorstel wordt daar van afgeweken. Dat komt omdat in het model van de VNG binnen hoofdstuk 2 (Openbare orde) artikel 2:78 het laatste artikel was. In de APV van de gemeente Schagen zijn na artikel 2:78 echter bepalingen met betrekking tot het strand ingevoegd. Daarom is in dit voorstel voor aanpassing van de APV van de gemeente Schagen aan het artikel over woonoverlast nummer **2:78a** toegekend. Het sluit daarmee, net als in de model-verordening, aan op artikel 2:78 (Gebiedsontzeggingen).

Artikel 2:79b Vaartuigen

Dit artikel wordt als volgt vereenvoudigd en gewijzigd:

- In het eerste lid, het tweede lid onder b en het derde lid worden gedeelten geschrapt.
- In het tweede lid onder c wordt "buiten het badseizoen" vervangen door "buiten de maanden mei tot en met september".

Ter verduidelijking zijn de te wijzigen tekstdelen hier onder gemarkeerd weergegeven. De te schrappen gedeelten zijn vet en doorgehaald weergegeven en het te vervangen gedeelte is cursief en doorgehaald weergegeven.

1. Het is verboden:
 - a. een vaartuig vanaf de weg of vanuit zee op het strand te brengen, op het strand te hebben of vanaf ~~de weg of~~ het strand in zee te brengen;
 - b. ...
2. De in het eerste lid gestelde verboden zijn niet van toepassing op:
 - a.
 - b. door het college nader aan te wijzen weg- en/of strandgedeelten, ~~voor zover het niet betreft de watersportbeoefening in school of verenigingsverband waarbij toezicht noodzakelijk is. Sportvissen wordt in dit kader niet onder watersportbeoefening verstaan;~~
 - c. surfplanken buiten ~~het badseizoen~~ *de maanden mei tot en met september*.
3. Het college kan ontheffing verlenen van het in lid 1 genoemde verbod ~~voor zover het betreft vaartuigen, geen waterscooter zijnde, die gebruikt worden voor:~~

- ~~a. watersportbeoefening in school- of verenigingsverband en voor zover bij die ontheffing toezicht wordt opgedragen;~~
~~b. waterrecreatieve activiteiten.~~

De wijzigingen zijn ingegeven door de volgende overwegingen:

Aanpassing 1e lid onder a:

Hier werd nog rekening gehouden met de mogelijkheid dat vaartuigen rechtstreeks vanaf de weg (de Hondsbossche en Pettemer Zeewering) in zee konden worden gebracht. Als gevolg van de aanleg van het nieuwe strand bij Petten is die mogelijkheid echter niet meer aanwezig en is overal sprake van "strand". Het eerste lid onder a wordt daar nu op aangepast.

Vereenvoudiging 2e lid onder b en 3e lid:

Het eerste lid van het artikel geeft een verbod op het gebruik van vaartuigen. In het tweede lid is onder b een bepaling opgenomen die het college de bevoegdheid geeft om weg- en strandgedeelten aan te wijzen waar dat verbod niet van toepassing is. Die bepaling heeft echter een nodeloos ingewikkelde toevoeging, te weten: "*voor zover het niet betreft de watersportbeoefening in school- of verenigingsverband waarbij toezicht noodzakelijk is. Sportvissen wordt in dit kader niet onder watersportbeoefening verstaan*". Die toevoeging kan, mede met het oog op de gewenste deregulering, vervallen. Bij het gebruik maken van de aan het college gegeven bevoegdheden zal het college namelijk het Strandbeleid als beleidskader hanteren.

Om dezelfde reden kan ook het derde lid worden vereenvoudigd tot de "kale" bepaling dat het college ontheffing kan verlenen van het in het eerste lid opgenomen verbod.

Wijziging 2e lid onder c:

Op grond van dit onderdeel mogen surfers gedurende de maanden oktober tot en met maart ("buiten het badseizoen") onbeperkt gebruik maken van het strand. De nu voorgestelde wijziging komt er op neer dat die periode wordt verlengd door daar de maand april aan toe te voegen. Deze wijziging is ingegeven door de wens om het voor surfers mogelijk te maken dat zij ook in het vroege voorjaar (in april) nog overal langs het strand te water mogen gaan. Wij zien geen bezwaar in het tegemoet komen aan die wens. Wij willen in beginsel voorkomen dat de activiteiten van surfers een te hoog risico gaan vormen voor zwemmers. In de maand april is de temperatuur van het zeewater over het algemeen echter nog zo laag dat er geen bezwaar is om het surfen ook in die maand nog onbeperkt toe te staan.

Artikel 5:34a Wensballonnen

Wensballonnen staan ook bekend onder andere benamingen, zoals ufo-ballon, herdenkingsballon, vuurballon, Thaise ballon, papierballon en geluksballon. Het zijn onbemande ballonnen die opstijgen door gebruik te maken van een in of onder de ballon bevestigde brandstof en open vuur. Na het opstijgen van de ballon wordt de richting en/of hoogte niet meer door menselijk ingrijpen bepaald. Vanwege het beoogde effect (het lichtschijnsel van het vuur onder of in de ballon) worden zij over het algemeen gebruikt na zonsondergang.

Wensballonnen zijn vaak vervaardigd van papier. Door de specifieke constructie (papier in combinatie met het gebruik van een "open" hittebron) kunnen zij een risico vormen voor brandgevoelige gebieden en objecten. Binnen de gemeente Schagen kan daarbij vooral worden gedacht aan bijvoorbeeld de duinen en aan -soms in cultuurhistorisch opzicht unieke- stolpboerderijen en andere rietgedekte panden.

Het brandrisico wordt vergroot door het feit dat er eigenlijk geen enkele controle is op de richting en hoogte van de ballon.

De Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA) heeft uit een in 2015 gehouden onderzoek vastgesteld dat van de commerciële wensballonnen bijna een derde niet voldeed aan de technische veiligheidseisen. Ook waren de (verplichte) gebruiksaanwijzingen niet altijd bijgevoegd. Die problematiek doet zich vooral voor bij wensballonnen die afkomstig zijn van niet in Nederland gevestigde importeurs of leveranciers maar hier wel via Internet kunnen worden besteld.

De toegenomen populariteit van wensballonnen kan ook leiden tot meer gevallen van zelfbouw van dergelijke voorwerpen. Er zijn geen eisen gesteld aan zelf-vervaardigde wensballonnen. Maar zelfs als het gaat om een wensballon die wel voldoet aan de eisen en ook is voorzien van een gebruiksaanwijzing, dan nog geeft dat geen enkele waarborg voor een brandveilig gebruik. Een voorbeeld is de voorwaarde dat de wensballon alleen mag worden opgelaten bij droog weer en maximaal windkracht 2 Beaufort. Dat zijn bijna windstille omstandigheden die in de Kop van Noord-Holland niet vaak voorkomen. Er is geen enkele garantie dat zo'n gebruiksaanwijzing ook daadwerkelijk wordt opgevolgd.

Het opnemen van een (nieuw) verbod in de APV druist op zich in tegen de wens tot deregulering. In dit geval is echter sprake van een snel populairder wordend fenomeen met moeilijk te beheersen risico's voor derden. Gelet op het vorenstaande is het uit een oogpunt van brandveiligheid wenselijk om de APV uit te breiden met een algeheel verbod op wensballonnen. Andere gemeenten (bijvoorbeeld Bergen, Katwijk, Koggenland en Haarlemmermeer) hebben zo'n stap al in een eerder stadium genomen.

Artikel 5:18 Standplaatsvergunning en weigeringsgronden

In artikel 5:18 van de APV is bepaald dat voor het innemen van een standplaats voor ambulante handel een vergunning van het college nodig is. In het artikel is echter ook bepaald dat een vergunning moet worden geweigerd als sprake is van strijd met een geldend bestemmingsplan, een beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit. De achterliggende gedachte daarbij is dat het onlogisch lijkt als het college een vaste standplaatsvergunning verleent voor een plek waarvan de gemeenteraad heeft bepaald dat het gebruik als standplaats niet past binnen de bestemming.

In de huidige vorm geeft het artikel een verplichte weigeringsgrond die geen enkele speelruimte biedt. Dat strakke keurslijf blijkt in de praktijk een belemmering te vormen voor een flexibele en praktische afhandeling van verzoeken om standplaatsvergunning. Ter verduidelijking een voorbeeld: als een ondernemer standplaats wil innemen op een plaats waar dat op zich geen enkel probleem oplevert (of misschien juist als een zeer welkome voorziening wordt ervaren) dan moet de vergunning toch worden geweigerd als in het bestemmingsplan geen rekening is gehouden met zo'n gebruik als standplaats. De formele weg die dan moet worden bewandeld is dat die ondernemer eerst een omgevingsvergunning moet aanvragen. Pas nadat die procedure is afgerond kan alsnog de standplaatsvergunning worden verleend. Om een en ander te vereenvoudigen (voor zowel de betrokken ondernemer als de ambtelijke organisatie) stellen wij voor om in het artikel de zinsnede "*het college weigert de vergunning wegens strijd met ...*" te wijzigen in "*het college kan de vergunning weigeren wegens strijd met...*". Zo'n aanpassing doet op zich geen afbreuk aan het belang van het bestemmingsplan maar geeft wel meer vrijheid om in te spelen op de specifieke omstandigheden van het geval.

Financiën

Het voorstel heeft op zich geen belangrijke financiële gevolgen. Wel beoogt het voorstel om in bepaalde gevallen een meer efficiënte werkwijze te kunnen hanteren.

Alternatieven

Het alternatief is om een of meer van de voorgestelde wijzigingen niet door te voeren. Dat zal echter tot gevolg hebben dat de APV gaat achterlopen bij jurisprudentie, nieuwe wetgeving en andere maatschappelijke ontwikkelingen.

Vervolgtraject

Uw besluit zal worden gepubliceerd op de daar voor voorgeschreven wijze en worden verwerkt in de Algemene plaatselijke verordening.

Risico's

Bij het opnemen van een nieuw verbod (zoals het verbod op wensballonnen) moet worden nagedacht over de mogelijkheden om zo'n verbod te handhaven. Bij een verbod op het gebruik van wensballonnen kan niet worden ontkend dat het in de praktijk moeilijk –en in veel gevallen misschien onmogelijk- zal zijn om handhavend op te treden tegen overtreders. In die zin kan worden gesproken

van een risico. Toch is in dit geval gekozen voor het opnemen van zo'n verbod. De gemeente geeft daarmee namelijk een helder signaal af over hoe men om dient te gaan met wensballonnen. Dat signaal is "niet gebruiken!"

Gelet op het vorenstaande, stellen wij u voor bijgaand besluit vast te stellen.

Burgemeester en wethouders van de gemeente Schagen,

gemeentesecretaris

burgemeester

De heer N.H. Swellengrebel

Mevrouw M.J.P. van Kampen-Nouwen

Gepubliceerde bijlagen: -

Raadsbesluit

De raad van de gemeente Schagen,

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d.28 februari 2017, nr. ;

gezien het advies van de commissie Bestuur d.d. 19 april 2017;

gelet op het bepaalde in de artikelen 149 en 151c, eerste lid, van de Gemeentewet;

besluit:

de volgende wijziging van de Algemene plaatselijke verordening Schagen 2016 vast te stellen:

Artikel I

De Algemene plaatselijke verordening Schagen 2016 wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 1:3 komt te vervallen.

B

Artikel 1:8 komt te luiden:

Artikel 1:8 Weigeringsgronden

1. Een vergunning of ontheffing kan in ieder geval worden geweigerd in het belang van:
 - a. de openbare orde;
 - b. de openbare veiligheid;
 - c. de volksgezondheid;
 - d. de bescherming van het milieu.
2. Een vergunning of ontheffing kan ook worden geweigerd als de aanvraag daarvoor minder dan 3 weken voor de beoogde datum van de beoogde activiteit is ingediend en daardoor een behoorlijke behandeling van de aanvraag niet mogelijk is.

C

Artikel 2:39, tweede lid, onder b, komt te luiden:

- b. speelgelegenheden waarvoor de raad van bestuur van de kansspelautoriteit bevoegd is vergunning te verlenen; en

D

Artikel 2:78a wordt ingevoegd na artikel 2:78 en komt te luiden:

Artikel 2:78a Woonoverlast als bedoeld in artikel 151d Gemeentewet

1. Degene die een woning of een bij die woning behorend erf gebruikt, of tegen betaling in gebruik geeft aan een persoon die niet als ingezetene met een adres in de gemeente in de basisregistratie personen is ingeschreven, draagt er zorg voor dat door gedragingen in of vanuit

die woning of dat erf of in de onmiddellijke nabijheid van die woning of dat erf geen ernstige en herhaaldelijke hinder voor omwonenden wordt veroorzaakt.

2. Als de burgemeester een last onder dwangsom of onder bestuursdwang oplegt naar aanleiding van een schending van deze zorgplicht kan hij daarbij aanwijzingen geven over wat de overtreder dient te doen of na te laten om verdere schending te voorkomen.
3. De last kan in ieder geval worden opgelegd bij ernstige en herhaaldelijke:
 - a. geluid- of geurhinder;
 - b. hinder van dieren;
 - c. hinder van bezoekers of personen die tijdelijk in een woning of op een erf aanwezig zijn;
 - d. overlast door vervuiling of verwaarlozing van een woning of een erf;

E

Artikel 2:77, eerste lid, komt te luiden:

1. De burgemeester is bevoegd overeenkomstig artikel 151c van de Gemeentewet te besluiten tot plaatsing van camera's voor een bepaalde duur ten behoeve van het toezicht op een openbare plaats.

F

Artikel 2:66 komt te luiden:

Artikel 2:66 Begripsbepaling

In deze afdeling wordt verstaan onder handelaar: een handelaar als bedoeld in artikel 1 van de algemene maatregel van bestuur op grond van artikel 437, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht.

G

Artikel 2:67 komt te luiden:

Artikel 2:67 Verplichtingen met betrekking tot het verkoopregister

1. De handelaar is verplicht aantekening te houden van alle gebruikte of ongeregelde goederen die hij verkoopt of op andere wijze overdraagt, in een doorlopend en een door of namens de burgemeester gewaarmerkt register, en daarin onverwijld op te nemen:
 - a. het volgnummer van de aantekening met betrekking tot het goed;
 - b. de datum van verkoop of overdracht van het goed;
 - c. een omschrijving van het goed, daaronder begrepen - voor zover dat mogelijk is - soort, merk en nummer van het goed;
 - d. de verkoopprijs of andere voorwaarden voor overdracht van het goed; en
 - e. de naam en het adres van degene die het goed heeft verkregen.
2. De burgemeester kan vrijstelling verlenen van deze verplichtingen.
3. Op de vrijstelling is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) van toepassing.

H

Artikel 2:77, eerste lid, komt te luiden:

1. De burgemeester is bevoegd overeenkomstig artikel 151c van de Gemeentewet te besluiten tot plaatsing van camera's voor een bepaalde duur ten behoeve van het toezicht op een openbare plaats.

I

Artikel 2:79b wordt gewijzigd en komt te luiden:

Artikel 2:79b Vaartuigen

1. Het is verboden:
 - a. een vaartuig vanaf de weg of vanuit zee op het strand te brengen, op het strand te hebben of vanaf het strand in zee te brengen;

- b. met een vaartuig in de door boeien gemarkeerde gebieden tussen de strandhoofden te varen.
2. De in het eerste lid gestelde verboden zijn niet van toepassing op:
 - a. vaartuigen in gebruik bij politie, kustbeheerder, reddingmaatschappij en reddingsbrigades;
 - b. door het college nader aan te wijzen weg- en/of strandgedeelten;
 - c. surfplanken buiten de maanden mei tot en met september.
3. Het college kan ontheffing verlenen van het in lid 1 genoemde verbod.
4. Het college kan strandgedeelten aanwijzen als activiteitenstrand ten behoeve van al dan niet nader omschreven vormen van watersport en/of waterrecreatie.

J

In artikel 5:18, lid 2, wordt de zinsnede "Het college weigert de vergunning wegens strijd met" gewijzigd in "Het college kan de vergunning weigeren wegens strijd met"

K

Artikel 5:34a wordt ingevoegd en komt te luiden:

Artikel 5:34a Wensballonnen

1. Het is verboden wensballonnen op te laten stijgen.
2. Onder een wensballon als bedoeld in lid 1 wordt verstaan: een onbemande ballon die door middel van open vuur opstijgt en waarvan de richting en/of hoogte niet door menselijk ingrijpen wordt bepaald.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking op de zevende dag na de datum van bekendmaking.

Aldus besloten in de vergadering van: 4 juli 2017.

De raad van de gemeente Schagen,

griffier

voorzitter

Mevrouw E. Zwagerman

Mevrouw M.J.P. van Kampen-Nouwen